

Ministerul Finanțelor Publice

**Agencia Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații**

DECIZIA NR. 100
din 30.10.2012
privind soluționarea contestației formulate de
S.C. S.R.L.,
din com., județul Suceava,
CUI RO,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava
sub nr.din

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de inspecție fiscală prin adresa nr., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr., cu privire la contestația formulată de **S.C. S.R.L.** din com., județul Suceava.

S.C. S.R.L. formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr., înregistrat la Activitatea de inspecție fiscală sub nr., cu privire la suma de, reprezentând:

-– impozit pe dividende persoane fizice;
-– dobânzi aferente impozitului pe dividende persoane fizice;
-– penalități aferente impozitului pe dividende persoane fizice.

De asemenea, societatea formulează contestație și împotriva Deciziei de reverificare nr. și avizului de inspecție fiscală nr. emise de AIF Suceava.

În raport de data comunicării actelor administrative fiscale contestate, respectiv **14.09.2012**, potrivit ștampilei societății și semnăturii administratorului acesteia de pe adresa nr. de înaintare a actelor atacate, contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207 alin. 1 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind înregistrată la DGFP Suceava – Activitatea de inspecție fiscală sub nr., așa cum rezultă din ștampila Serviciului Registraturii AIF aplicată pe originalul contestației, aflate la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 și 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este învestită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. S.R.L. contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr., privind suma de, reprezentând impozit pe dividende și accesorii aferente acestuia.

Prin contestația formulată, petenta susține că actele atacate sunt lipsite de temeinicie și legalitate.

Societatea motivează că nu au fost respectate prevederile imperative ale art. 214 alin. 3 din Codul de procedură fiscală și ale pct. 10.5 din Instrucțiunile pentru aplicarea art. 214-Suspendarea procedurii de soluționare a contesatației pe cale administrativă.

Astfel, petenta susține că, prin decizia de impunere nr. s-a stabilit în sarcina sa suma de, din care impozit pe dividende în sumă de lei și accesorii în sumă de lei, iar prin adresa nr. Garda Financiară Suceava a formulat plângere penală la Parchetul de pe lângă Judecătoria Câmpulung Moldovenesc.

Constatările din actul de control menționat au fost înaintate către IPJ Suceava-..... cu motivarea că există indiciile săvârșirii unei infracțiuni.

Prin Decizia nr., DGFP Suceava a dispus suspendarea soluționării contestației formulate împotriva acestei decizii, respectiv nr., procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea cu caracter definitiv a motivului care a determinat suspendarea.

Societatea face precizarea că, prin Ordonanța nr., Parchetul de pe lângă Judecătoria Câmpulung Moldovenesc a soluționat plângerea formulată de Garda Financiară, în sensul scoaterii de sub urmărire penală a învinuitului Boșutar Aurel, administrator al societății, pentru fapta de evaziune fiscală.

Împotriva acestei ordonanțe, administratorul a formulat plângere la Judecătoria Câmpulung Moldovenesc, instanță care, prin încheierea din, pronunțată în Dosarul, a luat act de renunțare la judecată a petentului.

Societatea susține că, astfel, nu au fost respectate prevederile imperative ale art. 214 alin. 3 din Codul de procedură fiscală și ale pct. 10.5 din Instrucțiunile de aplicare a art. 214, în sensul că după încetarea motivului care a determinat suspendarea soluționării contestației, dovedit cu sentința penală din, organul de soluționare nu a reluat procedura administrativă de soluționare a contestației în condițiile art. 214 alin. 1.

De asemenea, precizează că în mod deliberat organul competent nu a reluat procedura administrativă de soluționare a contestației pentru a se evita încălcarea în mod manifest a principiului procedural „non reformatio in peius” (nu se poate modifica în mai rău o hotărâre), potrivit căruia folosirea unei căi de atac nu poate

îngreuna situația celui care o intentează, consacrat în art. 213 alin. 3 din Codul de procedură fiscală.

Mai face și precizarea că, în cazul în care s-ar fi reluat procedura de soluționare a contestației, cu siguranță nu s-ar fi ajuns la emiterea unei noi decizii de impunere, pentru că prin decizia de soluționare a contestației nu se poate crea o situație mai grea contestatorului **S.C. S.R.L.**

Societatea mai face și mențiunea că nu au fost respectate prevederile art. 6 și art. 49 din Codul de procedură fiscală, în sensul că pentru determinarea stării de fapt fiscale și adoptarea unei soluții temeinice și legale, organul fiscal nu a administrat mijloace de probă cu forță juridică doveditoare.

Astfel, petenta susține că, în vederea stabilirii stării de fapt fiscale, organele fiscale au avut în vedere doar adresa nr. a IPJ Suceava-Serviciul de Investigare a Fraudelor. Precizează că o simplă adresă, fără să se fi administrat mijloace de probă, nu constituie un mijloc de probă cu forță doveditoare care să fi stat la fundamentarea unei decizii, cum este cazul de față.

De asemenea, societatea susține că organele fiscale au interpretat în mod greșit prevederile art. 11 alin. 2 din Codul fiscal și menționează că, pentru aplicarea acestor prevederi legale, organul fiscal are obligația de a administra probe pentru a determina în mod cert, complet și obiectiv starea de fapt fiscală și că, numai în acest mod, organul fiscal va putea, legal, să stabilească că o tranzacție are sau nu scop economic sau să reîncadreze, recalifice forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic.

Astfel, societatea precizează că, în speță, organul fiscal, fără să fi respectat prevederile de mai sus, a concluzionat că suma de lei reprezintă plăți dividende către asociatul unic din profitul net realizat în anii precedenți. Societatea susține că prin interpretarea unei norme de drept cu caracter supletiv, fie ea și de drept fiscal, nu trebuie să se denatureze sensul acesteia, să se adauge sau să se creeze alte norme, întrucât s-ar ajunge la o ilegalitate, la un abuz, așa cum este și cazul de față.

Petenta afirmă că organele fiscale au aplicat în mod eronat și prevederile art. 67 alin. 1 din Codul fiscal, consecință a interpretării eronate a dispozițiilor art. 11 alin. 1 din același act normativ.

Invocă în susținerea contestației prevederile pct. 239 alin. 1, pct. 247, pct. 248 alin. 5, pct. 260 alin. 1 lit. c, pct. 262 alin. 1 din OMFP 3055/2009 și ale OMFP nr. 752/2005 și consideră că, în speță, nu sunt aplicabile prevederile art. 67 alin. 1 din Codul fiscal.

Motivează că, potrivit documentelor contabile, societatea nu a repartizat profitul net la dividende și nici nu i-a schimbat destinația, iar profitul net pentru perioada anilor 2007, 2008 și 2009 a fost repartizat de către AGA la „alte rezerve” și că, în consecință, organul fiscal nu poate să intervină și să decidă în a schimba repartizarea profitului care s-a făcut cu respectarea dispozițiilor legale în materie.

Susține că nu pot fi efectuate plăți pentru dividende din moment ce nu este creată constituirea lor potrivit legii, veniturile din dividende constituindu-se atunci când este stabilit dreptul acționarului de a le încasa.

Invocă în acest sens prevederile art. 272.1 pct. 2 din Legea 31/1990.

Referitor la contul de avansuri, societatea susține că acesta evidențiază suma banilor ridicați din casierie pentru diverse achiziții și precizează că, în situația sa, soldul contului de avans, de lei, a fost justificat ulterior cu contractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr.

De asemenea, susține că suma de lei (..... +) a fost justificată cu antecontractele de vânzare-cumpărare care au fost prezentate organului fiscal, astfel încât această sumă nu reprezintă plăți dividende către asociatul unic, suma respectivă fiind o cheltuială efectuată în interesul firmei.

Petenta susține că antecontractul are valoarea juridică a unui contract și are putere de lege între părți, iar până la perfectarea sa în formă autentică, părțile pot aduce modificări. Astfel, consideră că împrejurarea că antecontractele autentificate nu au fost transformate în contracte perfectate în formă autentică nu poate conduce la ideea că tranzacțiile nu ar fi avut loc sau că prețul nu ar fi fost plătit, ci din contră, prețul a fost plătit.

În concluzie, petenta susține că decizia este nelegală, solicitând desființarea acesteia.

Contestatoarea susține că netemeinicia și nelegalitatea deciziei de reverificare nr. este pusă în evidență de faptul că de la ultima inspecție fiscală nu au apărut elemente suplimentare necunoscute inspectorilor fiscali la data efectuării verificărilor sau erori de calcul care să influențeze rezultatele acestora și că nefinalizarea acelor antecontracte nu sunt date suplimentare necunoscute inspectorilor fiscali.

Societatea precizează că dispoziția din decizia de reverificare este contrară prevederilor art. 6 din Codul de procedură fiscală, pentru că suprimă dreptul și libertatea de apreciere a organului fiscal asupra stărilor fiscale și a soluțiilor pe care trebuie să le adopte, ceea ce atrage nelegalitatea deciziei de reverificare și a deciziei de impunere.

De asemenea, susține că abuzul este pus în evidență și de avizul de inspecție fiscală nr., prin care societatea a fost informată că, începând cu data de 26.09.2012, va face obiectul unei inspecții fiscale, dar RIF și decizia de impunere au fost emise la data de 12.09.2012, înaintea de data începerii inspecției fiscale.

În concluzie, societatea solicită admiterea contestației și desființarea actelor atacate.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr., s-a stabilit în sarcina S.C. S.R.L. suma totală de, reprezentând:

-– impozit pe dividende persoane fizice;
-– dobânzi aferente impozitului pe dividende persoane fizice;
-– penalități aferente impozitului pe dividende persoane fizice.

Controlul fiscal efectuat la societate a avut la bază adresa IPJ Suceava – Serviciul de Investigare a Fraudelor nr., prin care se solicită recalcularea debitului reprezentând impozit pe dividende persoane fizice datorat bugetului de stat de **S.C. S.R.L.**, ca urmare a aspectelor constatate de Garda Financiară Suceava prin procesul verbal nr., precum și datorită apariției unor date suplimentare, ulterioare încheierii RIF nr. și a deciziei de impunere nr.

În urma verificărilor efectuate, prin RIF nr. și decizia de impunere nr., organele de inspecție fiscală au constatat că, în perioada anilor 2003-2009, societatea a achitat sub formă de avansuri de trezorerie asociatului unic diverse sume în numerar, înregistrate în contabilitate prin contul 542 „Avansuri de trezorerie”, rămânând la data de 31.12.2009 un sold nejustificat în sumă de lei, cu precizarea faptului că, în perioada anilor 2002-2009, societatea a înregistrat profit net contabil în sumă totală de lei, care nu a fost repartizat, rămânând în soldul contului 117 „Rezultatul reportat”.

Astfel, prin RIF nr. și decizia de impunere nr., organele de inspecție fiscală au stabilit suplimentar în sarcina societății un impozit pe dividende în sumă de lei, aferent unei baze impozabile în sumă de lei.

Pentru diferența în sumă de lei (..... lei – lei), reprezentând avansuri de trezorerie, societatea a justificat suma la momentul respectiv cu următoarele documente:

- lei cu antecontractul de vânzare – cumpărare a mp teren pădure, conform încheierii de legalizare de semnătură nr. la Societatea Civilă „Notariat public” Câmpilung Moldovenesc;
- lei cu antecontractul de vânzare – cumpărare a mp teren pădure (sumă ce include și c/v masei lemnoase exploatabilă în regim silvic de pe suprafața menționată), conform încheierii de autentificare nr. la Societatea Civilă „Notariat public” Câmpilung Moldovenesc;
- lei cu antecontractul de vânzare – cumpărare pentru apartamentul nr. situat în mun. Câmpulung Moldovenesc, str., conform încheierii de autentificare nr. la Societatea Civilă „Notariat public” Câmpilung Moldovenesc;
- lei cu contractul de vânzare – cumpărare de masă lemnoasă de pe suprafața de mp teren pădure, conform încheierii de autentificare nr. la Societatea Civilă „Notariat public” Câmpilung Moldovenesc.

Organele fiscale fac precizarea că, în conformitate cu actele notariale mai sus menționate, părțile se obligau să încheie tranzacțiile înscrise în antecontractele de vânzare – cumpărare în formă autentică până la data de 31.12.2010.

În urma inspecției fiscale actuale, organele fiscale au constatat că părțile implicate în antecontractele menționate nu au încheiat contracte de vânzare – cumpărare în formă autentică până la data de 31.12.2010 și nici până la data încheierii controlului care face obiectul prezentei contestații, conform obligațiilor asumate în cele trei antecontracte încheiate.

Referitor la documentele menționate mai sus, IPJ Suceava – Serviciul de Investigare a Fraudelor a comunicat, prin adresa nr., că din cercetările efectuate a rezultat faptul că sumele înscrise în acestea nu au fost plătite de societate, scopul urmărit fiind diminuarea debitului.

Astfel, în urma verificărilor efectuate, organele fiscale au constatat că, în perioada anilor 2007-2009, asociatul unic nu a putut justifica cu documente suma de (..... lei sold cont 542 „Avansuri de trezorerie” nejustificat la 31.12.2006 + lei sold cumulat cont 542 din perioada anilor 2007-2009).

Inspecția fiscală a considerat că, în fapt, suma de reprezintă plăți dividende către asociatul unic din profitul net realizat în anii precedenți (2002-2009) și nerepartizat (înregistrat în contul 117 „Rezultatul reportat”) pentru care societatea nu a calculat și declarat impozitul pe dividende datorat bugetului de stat.

Pentru suma netă de, a rezultat o sumă brută de lei, organele fiscale calculând un impozit pe dividende în sumă de lei (..... x 16%).

Din această sumă, organele fiscale au scăzut suma de lei stabilită suplimentar la controlul precedent, rezultând o sumă de plată de lei, **reprezentând impozit pe dividende**, stabilit suplimentar în sarcina societății prin decizia de impunere nr.

Pentru neachitarea la scadență a impozitului pe dividende în sumă de lei, s-au calculat **dobânzi de întârziere în sumă deși penalități de întârziere în sumă de lei.**

Prin Decizia de reverificare nr., AIF Suceava a dispus reverificarea impozitului pe dividende aferent anilor 2004-2010, întrucât de la data ultimei verificări și până la data controlului au apărut elemente suplimentare care influențează rezultatele inspecției fiscale anterioare, respectiv nu s-au finalizat antecontractele de vânzare-cumpărare încheiate între societate și diverse persoane fizice până la data de 31.12.2010.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

Referitor la suma de, din care- impozit pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice și lei – accesorii aferente impozitului pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice, stabilite prin Decizia de impunere nr., înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr., precum și la contestația formulată împotriva Deciziei de reverificare nr. și avizului de inspecție fiscală nr., emise de AIF Suceava, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să analizeze dacă poate fi soluționată cauza pe fond, în condițiile în care elementele constatate prin actele atacate fac obiectul dosarului penal nr., înregistrat la Parchetul de pe lângă Tribunalul Suceava.

În fapt, în urma verificării efectuate, organele fiscale au stabilit suplimentar în sarcina societății **un impozit pe dividende în sumă de lei.**

Controlul fiscal efectuat la societate a avut la bază adresa IPJ Suceava – Serviciul de Investigare a Fraudelor nr., prin care se solicită recalcularea debitului reprezentând impozit pe dividende persoane fizice datorat bugetului de stat de **S.C. S.R.L.**, ca urmare a aspectelor constatate de Garda Financiară Suceava prin procesul verbal nr., precum și datorită apariției unor date suplimentare, ulterioare încheierii RIF nr. și a deciziei de impunere nr.

În urma verificărilor efectuate, prin RIF nr. și decizia de impunere nr., organele de inspecție fiscală au constatat că, în perioada anilor 2003-2009, societatea a achitat sub formă de avansuri de trezorerie asociatului unic diverse sume în numerar, înregistrate în contabilitate prin contul 542 „Avansuri de trezorerie”, rămânând la data de 31.12.2009 un sold nejustificat în sumă de lei.

Astfel, prin RIF nr. și decizia de impunere nr., organele de inspecție fiscală au stabilit suplimentar în sarcina societății un impozit pe dividende în sumă de lei, aferent unei baze impozabile în sumă de lei.

Pentru diferența în sumă de lei (..... lei – lei), reprezentând avansuri de trezorerie, societatea a justificat suma la momentul respectiv cu trei antecontracte de vânzare – cumpărare și cu un contract de vânzare – cumpărare, dar în conformitate cu aceste acte notariale, părțile se obligau să încheie tranzacțiile înscrise în antecontractele de vânzare – cumpărare în formă autentică până la data de 31.12.2010.

În urma inspecției fiscale actuale, organele fiscale au constatat că părțile implicate în antecontractele menționate nu au încheiat contracte de vânzare – cumpărare în formă autentică până la data de 31.12.2010 și nici până la data încheierii controlului care face obiectul prezentei contestații, conform obligațiilor asumate în cele trei antecontracte încheiate.

Referitor la documentele menționate mai sus, IPJ Suceava – Serviciul de Investigare a Fraudelor a comunicat, prin adresa nr., că din cercetările

efectuate a rezultat faptul că sumele înscrise în acestea nu au fost plătite de societate, părțile neurmărind încheierea pentru viitor a tranzacțiilor, scopul urmărit fiind diminuarea debitului.

Astfel, în urma verificărilor efectuate, organele fiscale au constatat că, în perioada anilor 2007-2009, asociatul unic nu a putut justifica cu documente suma de, sumă care reprezintă plăți dividende către asociatul unic din profitul net realizat în anii precedenți (2002-2009) și nerepartizat (înregistrat în contul 117 „Rezultatul reportat”) pentru care societatea nu a calculat și declarat impozitul pe dividende datorat bugetului de stat.

Organele fiscale au stabilit suplimentar în sarcina societății, prin decizia de impunere nr., suma de lei, **reprezentând impozit pe dividende**, iar pentru neachitarea acestuia la scadență, s-au calculat **dobânzi de întârziere în sumă deși penalități de întârziere în sumă de lei.**

Prin adresa nr., Garda Financiară Suceava a sesizat Parchetul de pe lângă Judecătoria Câmpulung Moldovenesc, pentru constatările din procesul verbal nr., privind impozitul pe dividende aferent avansurilor de trezorerie în sumă de lei, nejustificate de asociatul unic al societății.

Organele fiscale din cadrul AIF Suceava, în baza constatărilor Gărzii Financiare Suceava (din procesul verbal nr.), prin Decizia de impunere nr., au calculat un impozit pe dividende în sumă de lei aferent unei baze impozabile în sumă de lei, diferența de lei (..... lei – lei) fiind justificată de societate la data inspecției fiscale cu trei antecontracte de vânzare-cumpărare și cu un contract de vânzare-cumpărare.

Prin adresa nr., AIF Suceava a înaintat această decizie de impunere și raportul de inspecție fiscală către IPJ Suceava – Secția de investigare a fraudelor, existând indiciile săvârșirii unei infracțiuni.

În urma investigațiilor efectuate, IPJ Suceava – Serviciul de Investigare a Fraudelor a comunicat, prin adresa nr., că din cercetările efectuate a rezultat faptul că sumele înscrise în actele încheiate nu au fost plătite de societate, părțile neurmărind încheierea pentru viitor a tranzacțiilor, scopul urmărit fiind diminuarea debitului.

Astfel, prin decizia de impunere nr., organele fiscale din cadrul AIF Suceava au analizat avansurile de trezorerie în sumă de lei (justificate la controlul din anul 2010 cu cele trei antecontracte de vânzare-cumpărare și cu contractul de vânzare-cumpărare), stabilind că suma de reprezintă plăți dividende către asociatul unic din profitul net realizat în anii precedenți și nerepartizat pentru care societatea nu a calculat și declarat impozitul pe dividende datorat bugetului de stat și în consecință au stabilit suplimentar un impozit pe dividende în sumă de lei, aferent diferenței de avansuri nejustificate.

În dosarul nr. aflat pe rolul Parchetului de pe lângă Judecătoria Câmpulung Moldovenesc, s-a dispus prin Ordonanța emisă la data de scoaterea de sub urmărire penală pentru fapta prevăzută de art. 9 b din Legea nr.

241/2005 și neînceperea urmăririi penale pentru fapta prevăzută de art. 6 din aceeași lege, privind constatările din procesul verbal al Gărzii Financiare Suceava nr.

Prin adresa nr., emisă de Garda Financiară Suceava către AIF Suceava, se precizează că, ulterior pronunțării Ordonanței din mai sus menționate, la solicitarea Gărzii Financiare Suceava, pe temeiul art. 270 alin. 1 lit. c din Codul de procedură penală, s-a dispus redeschiderea urmăririi penale față de persoanele învinuite, fiind înregistrat în acest sens Dosarul penal nr. pe rolul Parchetului de pe lângă Tribunalul Suceava.

Rezultă că există indiciile săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare are o înrâurire hotărâtoare și asupra soluției ce urmează să fie dată cu privire la contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr., înregistrată la AIF sub nr.

În drept, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava, face aplicarea **art. 214** din Ordonanța Guvernului nr. 92 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează:

„(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă;

b) soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți.

(...)

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea (...).”

Astfel, între stabilirea obligațiilor bugetare prin Decizia de impunere nr., înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr., contestată de societate și stabilirea caracterului infracțional al faptei săvârșite există o strânsă interdependență de care depinde soluționarea cauzei.

Această interdependență constă în faptul că organele de cercetare penală urmează să se pronunțe asupra caracterului infracțional al faptei, având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, conform cărora în perioada anilor 2003-2009, societatea a achitat sub formă de avansuri de trezorerie asociatului unic diverse sume în numerar, înregistrate în contabilitate prin contul 542 „Avansuri de trezorerie”, rămânând la data de 31.12.2009 un sold nejustificat în sumă de lei.

Societatea a justificat în timpul controlului fiscal din luna iulie 2010 suma de cu trei antecontracte de vânzare – cumpărare și cu un contract de vânzare – cumpărare, dar în conformitate cu aceste acte notariale, părțile se obligau să încheie

tranzacțiile înscrise în antecontractele de vânzare – cumpărare în formă autentică până la data de 31.12.2010.

Organele fiscale au constatat că părțile implicate în antecontractele menționate nu au încheiat contracte de vânzare – cumpărare în formă autentică până la data de 31.12.2010 și nici până la data încheierii controlului care face obiectul prezentei contestații, conform obligațiilor asumate în cele trei antecontracte încheiate.

Referitor la documentele menționate mai sus, IPJ Suceava – Serviciul de Investigare a Fraudelor a comunicat prin adresa nr., că din cercetările efectuate a rezultat faptul că sumele înscrise în acestea nu au fost plătite de societate, părțile neurmărind încheierea pentru viitor a tranzacțiilor, scopul urmărit fiind diminuarea debitului.

Astfel, organele fiscale au stabilit suplimentar în sarcina societății impozit pe dividende în sumă deafereant avansurilor de trezorerie acordate în mod nejustificat administratorului său.

Urmare celor prezentate, organele de cercetare penală urmează să analizeze dacă faptele prezentate întrunesc elementele constitutive ale unei infracțiuni, în temeiul Codului de procedură penală.

Totodată, se reține că, potrivit doctrinei, acțiunea penală are întâietate față de acțiunea civilă deoarece, pe de o parte, cauza materială unică a celor 2 acțiuni este săvârșirea infracțiunii sau existența indicilor săvârșirii unei infracțiuni, iar pe de altă parte, soluționarea acțiunii civile este condiționată de soluționarea acțiunii penale în privința existenței faptei.

Potrivit prin principiului de drept prevăzut la art. 19 alin. 2 din Codul de procedură penală „Judecata în fața instanței civile se suspendă până la rezolvarea definitivă a cauzei penale”.

Precizăm de asemenea că și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 449/26.10.2004, a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 183, alin. 1. lit. a din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, devenit art. 214 alin. 1 lit. a după renumerotare, s-a pronunțat în sensul că *„întâietatea rezolvării acțiunii penale este neîndoielnic justificată și consacrată ca atare și de prevederile art. 19 alin. 2 din Codul de procedură penală, scopul suspendării constituindu-l ocmăi verificarea existenței sau inexistenței infracțiunii cu privire la care instanța are unele indicii.”*

De asemenea, prin aceeași decizie, Curtea Constituțională a constatat *„Pentru identitatea de rațiune, cele statuate în materie civilă își găsesc justificare și în ceea ce privește acțiunile în contencios administrativ”.*

Prin Decizia nr. 72/28.05.1996, Curtea Constituțională a reținut că nu trebuie ignorate nici prevederile art. 22 alin. 1 din Codul de procedură penală, potrivit cărora *”hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile cu privire la existența faptei, a persoanei care a săvârșit-o și a vinovăției acesteia”.*

Având în vedere cele de mai sus, precum și faptul ca prioritatea de soluționare o au organele de urmărire penală, care se vor pronunța asupra caracterului infracțional al faptelor ce atrag plata la bugetul statului a obligațiilor datorate și constatate în virtutea faptei infracționale, potrivit principiului de drept „penalul ține loc civilul”, consacrat prin art. 19 alin. 2 din Codul de procedură penală, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latură penală, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Suceava nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei fapt, pentru care se va suspenda soluționarea contestației pentru suma totală de, din care– impozit pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice și lei – accesorii aferente, procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art. 214 alin. 3 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține că, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, motiv pentru care **se va suspenda soluționarea** cauzei civile pentru suma de, conform pct. 10.1 din Ordinul președintelui A.N.A.F nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 380 din 31 mai 2011, care prevede:

„10.1. Daca prin decizie se suspenda soluționarea contestației până la rezolvarea cauzei penale, organul de soluționare competent va relua procedura administrativa, în condițiile art. 213 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, numai după încetarea definitivă și irevocabilă a motivului care a determinat suspendarea. Aceasta trebuie dovedită de către organele fiscale sau de contestator printr-un înscris emis de organele abilitate. Soluția dată de organele de cercetare și urmărire penală trebuie însoțită de rezoluția motivată, atunci când suspendarea a fost pronunțată până la rezolvarea cauzei penale. Dacă solicitarea de reluare a procedurii de soluționare aparține împuternicitului contestatorului, altul decât cel care a formulat contestația, acesta trebuie să facă dovada calității de împuternicit, conform pct. 2.2—2.4 din prezentele instrucțiuni.”

În funcție de soluția pronunțată pe latura penală și de constituirea statului ca parte civilă în procesul penal pentru recuperarea pe această cale a prejudiciului cauzat bugetului de stat, procedura administrativă va fi reluată în conformitate cu prevederile art. 214 alin. 3 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată și pct. 10.1 din Ordinul președintelui A.N.A.F nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 380 din 31 mai 2011, citat anterior.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei, în temeiul prevederilor legale invocate și în baza art. 216 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003

privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se:

DECIDE:

Suspendarea soluționării contestației formulate de **S.C. S.R.L.** împotriva Deciziei de reverificare nr. și avizului de inspecție fiscală nr., emise de AIF Suceava, precum și împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr., înregistrat la Activitatea de inspecție fiscală sub nr., cu privire la suma de, reprezentând:

-– impozit pe dividende persoane fizice;
-– dobânzi aferente impozitului pe dividende persoane fizice;
-– penalități aferente impozitului pe dividende persoane fizice,

procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea cu caracter definitiv a motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute în prezenta decizie.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curte de Apel Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.